

EMLÉKHÁZ

Tested furcsa nyelvét jó volt megtanulni,
nem beszélte senki más, csak én. Most,
ha újra hozzám érnél, talán nem is érteném.
A tükörben egy-két mozdulatot
elmosódva, újra látom, és visszhangzol a csupasz,
képek nélküli falakban.
Ha unatkozom, kopott tárgyakkól összeraklak –
berendezlek magamban.
Aztán este az álmos felhők közé fújlak –
régii cigarettádból, amíg az ízéd érzem.
Elfüstölögsz, lassan hajnalban. Nem marad rólad,
csak egy hamutálnyi emlékem.

